

Dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök köszöntője a 130 éves MOB jubileumi gálavacsoráján

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Tisztelt Olimpiai Család!

Ahogy hallgattam Gyulay Zsolt elnök úr gondolatait, és magam is végigtekintettem a jelen lévő kiválóságok körén, megerősödött bennem a felismerés: Magyarországon a sport és az olimpiai mozgalom olyan eleven, összetartó és példamutató közösséget teremtett, amely méltán tekinthető nemzeti önazonosságunk egyik sarokkövének.

Külön megtiszteltetés, hogy itt üdvözölhetjük Juan Antonio Samaranch urat, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság alelnökét és Spyros Capralos urat, az Európai Olimpiai Bizottság elnökét, akikkel ma délelőtt rendkívül előremutató megbeszélést folytattunk. Felemelő érzés, hogy rövidesen Thomas Bach úr emeli majd poharát, aki éveken át olyan könnyed eleganciával és precizitással vezette az olimpiai mozgalmat, ami csak a legjobb törözők sajátja. A magyar olimpiai család tagjai mellett örömmel köszöntöm az egyetemes olimpiai mozgalom vezetőit és az asztalitenisz, a birkózás, a cselgáncs, az evezés, a kajak-kenu és az öttusa sportágak nemzetközi szövetségének elnökeit.

Mi magyarok ízig-vérig olimpiai nemzet vagyunk. Coubertin báró barátja, Kemény Ferenc a NOB egyik alapító atyja. A Magyar Olimpiai Bizottság a hatodik láng a világon – hatodikként alakult meg ugyanis a ma már 206 nemzeti olimpiai bizottság sorában. Közel ezer olimpiai érmesünkkel kilencedikek vagyunk a nyári játékok összesített éremtábláján – és az egyetlen nemzet az első tízben, amely még nem rendezhetett olimpiát.

Sokan az itt jelen levők közül jártasabbak nálam az életformát jelentő olimpiai eszme finom árnyalataiban. Mégis amikor olyan világszerte ismert és elismert bajnokok, sportvezetők, mint akik ma itt vannak körünkben, ekkora összetartást, fegyelmezettséget és lendületet látnak a magyar sport világában, azt gondolom, az irány magától értetődik. Ha ezt a csapategységet megőrizzük, akkor a legnagyobb álmaink – köztük akár egy olimpia megrendezése is – kézzelfogható közelségbe kerülnek. Önök mindig számíthatnak rám e nagyratörő álmok megvalósításában.

A sport nálunk, magyaroknál tradicionális, közösségformáló erő: nemzedékek adják tovább egymásnak a tudást, a lelkesedést és a szenvedélyt. Történelmünk során számos alkalommal érezhettük, hogy a szabadság eszményét a nemzetek mindenkor fair, de győzelemre éhes küzdelme – s az ebben a küzdelemben együtt nemesedett sportolók és szurkolók közössége – is táplálta. Voltak évtizedek, amikor az elnyomással dacoló magyar nemzet a győzelmi himnusz énekével adott életjelet az értő fülek számára.

Hiszem és tapasztalom is, hogy Magyarországon a sport valóban otthon van. De hozzáteszem: mi magyarok is otthon érezzük magunkat bárhol, ahol a sport jelen van. Ezért rendezünk örömmel világversenyeket, és ezért választotta hazánkat otthonául számos nemzetközi sportszövetség és szervezet. A már említett egységet erősíti az elmúlt években kimunkált sportstratégiai keret is, melynek részeként a Nemzeti Versenysport-fejlesztési Program és a „Los Angeles 10” mérföldkőnek számító projektek azon az úton, amely a világ élvonalában tarthat minket.

E közösségben immár én is otthon érzem magam, és szívből fakadó elköteleződéssel állok itt Önök előtt. Ahol módomban áll, igyekszem segíteni a közös célokat: diplomáciai munkával, bátorító szavakkal, figyelemmel és odaadó jelenléttel. Mert kevés ügy szól ennyire tisztán a nemzetről, a nemzet önazonosságáról, önbecsüléséről és összetartozásáról, jövőbe vetett hitünkről, mint a magyar sport, a magyar olimpiai mozgalom szolgálata.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Magyar Olimpiai Bizottság 130 éve ezt a küldetést éli. Megalapításával olyan nemzeti erőforrás született, amely tartást és hitet adott a magyar sportnak. Ez a 130 esztendő nemzedékeket összekötő, mindig megújuló és elmesélhető történetté vált a számunkra, melyet sportlegendák, beteljesült remények és világraszóló, dicsőséges pillanatok írtak. Persze nem felejthetjük el, hogy ezen pillanatokhoz évek kitarató munkája vezetett el. A hazai sport egészséges önbizalma ebből a nagy ívű, gazdag hagyatékból meríti erejét. Ma este ezt az eleven örökséget ünnepeljük: mindazokat, akik megteremtették, akik nap mint nap éltetik, és azokat is, akik hamarosan újabb fejezetekkel gazdagítják történetét.

A klasszikussá vált magyar filmben, a Régi idők focijában Minarik Ede – Garas Dezső felejthetetlen alakításában – örök érvénnyel fogalmaz: „Kell egy csapat!”, ami egybecseng az olimpiai mozgalom kiegészített mottójával: „Communitaire”, azaz „Együtt”, közösen!

És ez a csapat most megvan – Önökkel együtt – a magyar sport összetartó családjaként. Köszönöm, hogy a részese lehetek ennek a nagybetűs Csapatnak.

Isten éltesse a Magyar Olimpiai Bizottságot!